

ΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Θεοφανώ Παπαζήση

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η διενέργεια εργασιών επέμβασης σε ακίνητα μνημεία είναι συγχρόνως δομική και εργασία ανάδειξης. Λόγω της διφυούς φύσης τους οι εργασίες αυτές απαιτείται να γίνουν από διεπιστημονικές μελετητικές ομάδες. Συνέπεια αυτών είναι η ανάγκη τήρησης των κανόνων αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ (κανόνες δόμησης) και του ΥΠΠΟ (ανάδειξη πολιτιστικής κληρονομιάς). Οι εφαρμοστέοι κανόνες δικαίου δεν έχουν πάντοτε την ίδια φιλοσοφία [1].

Η κατασκευή δημιουργεί και ευθύνη, την οποία φέρει είτε το πρόσωπο που καταρτίζει την μελέτη ή επιμελείται της κατασκευής του έργου, είτε η Υπηρεσία που έχει την επίβλεψη. Ανάλογα με την ιδιότητα του προσώπου που ευθύνεται για τις εργασίες (δημόσια Υπηρεσία, ιδιώτης) και το γενεσιουργό λόγο της ευθύνης (σύμβαση έργου, αδικοπραξία), έχουν εφαρμογή διαφορετικοί κανόνες για την ευθύνη και το μέτρο της (υποκειμενική, αντικειμενική, νόθος αντικειμενική, ευθύνη για τις πράξεις τρίτων) ή την παραγραφή της.

Θεοφανώ Παπαζήση

αν. καθηγήτρια, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τμήμα Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών

[1] Ως φιλοσοφία, εννοούμε τον ιδεολογικό-φιλοσοφικό προσανατολισμό του νόμου, π.χ. αρχή προστασίας της ισότητας, ή αρχή εύνοιας προς τον ασθενέστερο ή εύνοιας προς τον οφειλέτη, ή αρχή της ελευθερίας των συναλλαγών κλπ.